

5. Polska Akademia Umiejętności, będąca jednostką naukową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o Komitecie Badań Naukowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 389 oraz z 2003 r. Nr 39, poz. 335).
6. Jednostki organizacyjne, którym nadano status jednostki badawczo-rozwojowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 33, poz. 388 oraz z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 200, poz. 1683 i Nr 240, poz. 2052).
7. Jednostki badawczo-rozwojowe utworzone na podstawie porozumień międzynarodowych działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych.
8. Zakład Narodowy imienia Ossolińskich działający na podstawie przepisów ustawy z dnia 5 stycznia 1995 r. o fundacji — Zakład Narodowy imienia Ossolińskich (Dz. U. Nr 23, poz. 121 oraz z 2002 r. Nr 153, poz. 1271).
9. Zakłady Kórnickie działające na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 września 2001 r. o fundacji — Zakłady Kórnickie (Dz. U. Nr 130, poz. 1451).

1464

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 26 maja 2004 r.

w sprawie organizacji oraz zasad funkcjonowania Komisji Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego

Na podstawie art. 140 ust. 4 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze (Dz. U. Nr 130, poz. 1112, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepis ogólny

§ 1. Rozporządzenie określa organizację i szczegółowe zasady funkcjonowania Komisji Badania Wypadków Lotniczych Lotnictwa Państwowego, zwanej dalej „Komisją”, liczbę jej członków, ich kwalifikacje oraz tryb powoływania i odwoływania, jak również szczegółowe zasady wynagradzania ekspertów powoływanych do zbadania zdarzenia lotniczego.

Rozdział 2

Organizacja Komisji

§ 2. 1. W skład Komisji wchodzi przewodniczący, zastępca przewodniczącego, sekretarz i członkowie.

2. Przewodniczącego i członków Komisji powołuje i odwołuje Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych.

3. W przypadku badania przez Komisję wypadków i poważnych incydentów lotniczych, zaistniałych

z udziałem załóg lub statków powietrznych lotnictwa służb porządku publicznego, Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, włącza w skład Komisji przedstawicieli tego lotnictwa na prawach członków Komisji.

4. Liczba członków Komisji wynosi od 5 do 30 w zależności od rodzaju zdarzenia lotniczego, które podlega badaniu przez Komisję.

5. W ramach prac Komisji spośród jej członków, w zależności od potrzeb, tworzy się:

- 1) podkomisję lotniczą — w skład której wchodzi specjalisci z zakresu szkolenia lotniczego, ruchu lotniczego, ratownictwa lotniczego (SAR), łączności, nawigacji i meteorologii;
- 2) podkomisję techniczną — w skład której wchodzi specjalisci z zakresu eksploatacji statków powietrznych, awioniki oraz wyposażenia techniki lotniczej, logistyki i informatyki;
- 3) podkomisję medyczną — w skład której wchodzi eksperci z zakresu medycyny lotniczej, psychologii i patomorfologii.

6. O powołaniu podkomisji, o których mowa w ust. 5, decyduje przewodniczący Komisji.

7. Pracami podkomisji kierują przewodniczący podkomisji wyznaczani przez przewodniczącego Komisji spośród członków wybranych do danej podkomisji.

¹⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 54, poz. 535, Nr 96, poz. 959 i Nr 99, poz. 1002.

§ 3. 1. Członkiem Komisji może być osoba, która ukończyła wyższe studia w dziedzinie nauk: wojskowych, technicznych, matematycznych, fizycznych, chemicznych, ekonomicznych, humanistycznych, w zakresie dyscyplin naukowych: nauk o zarządzaniu, pedagogiki lub psychologii, prawnych lub medycznych i jest specjalistą w zakresie, o którym mowa w art. 17 ust. 6 i 7 ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. — Prawo lotnicze.

2. Członkiem Komisji może być także osoba, które posiada wykształcenie minimum średnie oraz doświadczenie udokumentowane co najmniej dziesięcioletnią praktyką w specjalności niezbędnej przy badaniu wypadku lub incydentu lotniczego.

§ 4. 1. Przewodniczącego albo członka Komisji można odwołać w przypadku skazania prawomocnym wyrokiem, stwierdzenia utraty zdolności do czynności prawnych lub rezygnacji z funkcji przewodniczącego albo członka Komisji.

2. Przewodniczący może wystąpić do Ministra Obrony Narodowej o odwołanie członka Komisji w przypadku, gdy uzna, iż swoim zachowaniem naruszył on obowiązki, o których mowa w § 9.

§ 5. Z chwilą zatwierdzenia protokołu badania wypadku lub poważnego incydentu lotniczego przez Ministra Obrony Narodowej następuje rozwiązanie Komisji.

Rozdział 3

Zasady funkcjonowania Komisji

§ 6. 1. Komisja prowadzi badania wypadków i poważnych incydentów lotniczych w lotnictwie państwowym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i w polskiej przestrzeni powietrznej.

2. Komisja może prowadzić badania wypadków i poważnych incydentów lotniczych zaistniałych poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w których uczestniczyły statki powietrzne lotnictwa państwowego, jeżeli przewidują to umowy lub przepisy międzynarodowe albo jeżeli właściwy organ obcego państwa przekazuje Komisji uprawnienia do przeprowadzenia badania albo sam nie podjął badania.

3. Badanie wypadków i poważnych incydentów lotniczych ma na celu ustalenie ich okoliczności i przyczyn oraz wydanie zaleceń i wniosków dla zapobieżenia podobnym wypadkom i incydentom w przyszłości.

§ 7. 1. Po podjęciu decyzji o badaniu zdarzenia lotniczego Minister Obrony Narodowej, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, powołuje Komisję.

2. W przypadku odstąpienia od badania incydentu lotniczego Komisja, poprzez Służbę Operacyjną Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, informuje użytkownika o przeprowadzeniu badań we własnym zakresie.

§ 8. 1. Przewodniczący Komisji w swych pracach jest niezależny i podlega bezpośrednio Ministrowi Obrony Narodowej, a ponadto:

- 1) odpowiada za organizację i prowadzenie badań wypadku lotniczego oraz sprawuje nadzór nad jego przebiegiem i jest w tym zakresie przełożonym wszystkich członków Komisji i specjalistów podczas trwania badań;
- 2) reprezentuje Komisję na zewnątrz;
- 3) współpracuje z organami prokuratury wojskowej, Żandarmerii Wojskowej i Policji w celu uzyskania dodatkowych informacji o zdarzeniu lotniczym;
- 4) udziela zezwolenia, w porozumieniu z prokuratorem wojskowym, na zabranie zwłok ofiar wypadku oraz wraku statku powietrznego z miejsca zdarzenia;
- 5) przedstawia Ministrowi Obrony Narodowej wyniki badań.

2. W przypadkach szczególnych przewodniczący Komisji może zlecić sporządzenie ekspertyz uprawnionym instytucjom, niezależnym rzeczoznawcom lub biegłym.

§ 9. Członkowie Komisji są obowiązani do:

- 1) prowadzenia czynności badawczych w sposób rzetelny i obiektywny, z wykorzystaniem w pełni swojej wiedzy i doświadczenia zawodowego;
- 2) przestrzegania zasad prowadzenia badania zdarzeń lotniczych;
- 3) ochrony informacji zebranych w trakcie badania zgodnie z wymogami ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (Dz. U. Nr 11, poz. 95, z późn. zm.²⁾).

§ 10. Działalność Komisji w czasie badania wypadku lub poważnego incydentu lotniczego ma charakter niejawny. Do udzielania informacji o przebiegu i rezultatach prowadzonych badań jest upoważniony wyłącznie przewodniczący Komisji lub rzecznik prasowy Ministra Obrony Narodowej.

§ 11. Rezultatem badania zdarzenia lotniczego jest ustalenie przyczyn i okoliczności jego zaistnienia oraz opracowanie zaleceń profilaktycznych.

§ 12. Komisja nie orzeka co do winy i odpowiedzialności.

§ 13. 1. Protokół wraz z całością materiałów zebranych przez Komisję przewodniczący przedstawia do zatwierdzenia Ministrowi Obrony Narodowej poprzez Szefa Sztabu Generalnego.

2. W przypadku zdarzenia lotniczego zaistniałego w lotnictwie służb porządku publicznego przewodniczący Komisji przed zatwierdzeniem protokołu przez Ministra Obrony Narodowej przedstawia go do zapoznania się ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych.

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2000 r. Nr 12, poz. 136 i Nr 39, poz. 462, z 2001 r. Nr 22, poz. 247, Nr 27, poz. 298, Nr 56, poz. 580, Nr 110, poz. 1189, Nr 123, poz. 1353 i Nr 154, poz. 1800, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 89, poz. 804 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 17, poz. 155 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257.

§ 14. Minister Obrony Narodowej podejmuje decyzję o wznowieniu badania i ewentualnej zmianie orzeczenia w sytuacji, gdy:

- 1) wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody istotne dla sprawy;
- 2) dowody istniejące w dniu wydania orzeczenia nie były mu znane.

Rozdział 4

Wynagradzanie ekspertów

§ 15. 1. Ekspertom niebędącym członkami Komisji, którym zlecono wykonanie ekspertyz w związku z badaniem wypadków i incydentów lotniczych zaistniałych w lotnictwie państwowym, przysługuje wynagrodzenie za wykonaną ekspertyzę.

2. Wysokość wynagrodzenia ekspertów Komisji, ustalonego w umowie, uzależnia się w szczególności od charakteru problemu będącego przedmiotem badania i jego złożoności.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1, obejmuje należność za czynności przygotowawcze i badawcze oraz inne faktycznie poniesione koszty.

Rozdział 5

Przepis końcowy

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.³⁾

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Zemke*

³⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone zarządzeniem Nr 33/MON Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 czerwca 1976 r. w sprawie badań wypadków lotniczych w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Rozk. MON, poz. 76), które z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia traci moc w części dotyczącej rodzajów, trybu powoływania, składu i zakresu działania komisji badań wypadków lotniczych.

1465

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 28 maja 2004 r.

w sprawie urlopów żołnierzy zawodowych

Na podstawie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. Nr 179, poz. 1750 oraz z 2004 r. Nr 116, poz. 1203) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) stanowiska służbowe, na których pełnienie zawodowej służby wojskowej jest uciążliwe lub szkodliwe dla zdrowia albo posiadające szczególne właściwości, ze względu na zajmowanie których udziela się dodatkowego urlopu wypoczynkowego;
- 2) tryb orzekania o potrzebie udzielenia urlopu zdrowotnego i organy właściwe w tych sprawach;
- 3) szczegółowe warunki i tryb udzielania urlopu wypoczynkowego, dodatkowego urlopu wypoczynkowego i urlopu okolicznościowego oraz ich wymiar;
- 4) szczegółowe warunki i tryb odwoływania z urlopu wypoczynkowego i dodatkowego urlopu wypoczynkowego, a także wstrzymania udzielenia ta-

kiego urlopu oraz zwracania kosztów spowodowanych odwołaniem lub wstrzymaniem urlopu i sposób ich obliczania;

- 5) szczegółowe warunki i tryb udzielania żołnierzom zawodowym, zwanym dalej „żołnierzami”, zwolnienia od zajęć służbowych w razie konieczności sprawowania osobistej opieki nad najbliższym członkiem rodziny.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — należy przez to rozumieć ustawę z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych;
- 2) dowódcy jednostki — należy przez to rozumieć dowódcę jednostki wojskowej, w której żołnierz zajmuje stanowisko służbowe, w przypadku żołnierza przeniesionego do dyspozycji — dowódcę jednostki wojskowej wykonującego rozkaz o zwolnieniu tego żołnierza z zawodowej służby wojskowej, a w odniesieniu do żołnierza przeniesionego do rezerwy kadrowej organ, który przeniósł tego żołnierza do rezerwy kadrowej, lub dowódcę jednostki, do której żołnierz został skierowany do wykonywania zadań służbowych w czasie pozostawania w rezerwie kadrowej.